

સંધિ

- સંધિ એટલે સાદા અર્થમાં જોડાણ.
- સંસ્કૃતમાં “સંહિતા” તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.
- સંધિએ સંસ્કૃત ભાષામાંથી ઉત્તરી આવેલો ઘ્યાલ છે.
- બે વર્ણો એક બીજા સાથે જોડાય ત્યારે તેમાં થતા ફેરફારને સંધિ કહેવાય છે.

1. સ્વર સંધિ

- જથારે સ્વર સાથે સ્વર જોડાય અને તેમાં જે પરિવર્તન આવે તેને સ્વર સંધિ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

નિયમો

અ + અ
અ + આ
આ + અ
આ + આ

આ

ઇ + ઇ
ઇ + ઈ
ઈ + ઇ
ઈ + ઈ

ઇ

ઉ + ઉ
ઉ + ઊ
ઊ + ઉ
ઊ + ઊ

ઉ

સૂર્ય + અસ્ત = સૂર્યાસ્ત
વિશ્વ + આધાર = વિશ્વાધાર
મહા + અનલ = અહાનલ
મહા + આશય = મહાશય

પ્રતિ + ઇક = પ્રતિક
કવિ + ઇશ્વર = કવીશ્વર
યોગી + ઇન્દ્ર = યોગીન્દ્ર
રજનીશ + ઇશ = રજનીશ

ભાનુ + ઉદય = ભાનૂદય
સિંધુ + ઊમિ = સિંધૂમિ
વધૂ + ઉલ્લાસ = વધૂલ્લાસ
વધૂ + ઊમિ = વધૂમિ

○ અ + ઇ	એ	નર + ઇન્દ્ર = નરેન્દ્ર
અ + ઈ		પરમ + ઈશ્વર = પરમેશ્વર
આ + ઇ		રામ + ઇન્દ્ર = રામેન્દ્ર
આ + ઈ		દ્વારકા + ઈશ = દ્વારકેશ
○ અ + ઊ	ઓ	પર + ઊપકાર = પરોપકાર
અ + ઊ		નવ + ઊઢા = નવોઢા
આ + ઊ		મહા + ઊત્સવ = મહોત્સવ
આ + ઊ		ગંગા + ઊમિ = ગંગોમિ
○ અ + ઝા	અર્થ	સપ્ત + ઝાષિ = સપ્તઝિ
આ + ઝા		રાજા + ઝાષિ = રાજઝિ
○ અ + ઓ	ઓ	દીપ + ઓચ્છવ = દીપોચ્છવ
અ + ઓ		ગુણ + ઓદાર્ય = ગુણોદાર્ય
આ + ઓ		ગંગા + ઓધ = ગંગોધ
આ + ઓ		મહા + ઓદાર્ય = મહોદાર્ય
○ અ + એ	ઔ	એક + એક = એકેક
અ + એ		ધન + એશર્ય = ધનેશર્ય
આ + એ		સદા + એવ = સદેવ
આ + એ		જનતા + એક્ય = જનતૈક્ય
○ ઇ/ઈ પછી કોઈ પણ વિજાતીય સ્વર આવે તો "થ"માં રૂપાંતર થાય છે.		
ઇ + અ = થ		પ્રતિ + અક્ષ = પ્રત્યક્ષ
ઇ + આ = થા		વિ + આયમ = વ્યાયામ
ઇ + ઊ = થુ		પ્રતિ + ઉત્તર = પ્રત્યુત્તર
ઇ + ઊ = થૂ		નિ + ઊ = ન્યૂન
ઇ + એ = થે		પ્રતિ + એક = પ્રત્યેક

○ ઊ/ઉ પછી કોઈ વિજાતીય સ્વર આવે તો “વ”માં રૂપાંતર થાય છે.

ઊ + અ = વ

સુ + અણ = સ્વાણ

ઊ + આ = વા

સુ + આગત = સ્વાગત

ઊ + ઇ = વિ

અનુ + ઇત = અન્વિય

ઊ + ઈ = વી

પૃથુ + ઈ = પૃથ્વી

ઊ + એ = વે

અનુ + એષણ = અન્વેષણ

○ ઋ પછી કોઈ વિજાતીય સ્વર આવે તો “ર”માં રૂપાંતર થાય છે.

ઋ + અ = ર

પિતૃ + અર્થ = પિત્રથ્ર

ઋ + આ = રા

માતૃ + આદેશ = માત્રાદેશ

ઋ + ઓ = રો

માતૃ + ઓછંગા = માત્રોછંગા

ઋ + એ = રે

માતૃ + એષણ = માત્રેષણ

ઋ + ઊ = રૂ

માતૃ + ઊભિ = માત્રૂભિ

○ એ + અ = અય

સંચે + અ = સંચેય

એ + આ = અયા

પ્રે + આસ = પ્રયાસ

એ + ઇ = અયિ

સામે + ઇક = સામયિક

એ + ઊ = અયૂ

મે + ઊર = મયૂર

○ ઔ + અ = આય

ગૌ + અક = ગાયક

ઔ + ઇ = આયિ

ગૌ + ઇકા = ગાયિકા

ઔ + ઊ = આયુ

ઔ + ઊક્તિ = આયુક્તિ

○ ઓ + અ = અવ

પો + અન = પવન

ઓ + ઇ = અવિ

ભો + ઇષ = ભવિષ

ઓ + ઈ = અવી

ગો + ઈશ = ગાવીશ

○ ઔ + અ = આવ

પૌ + એક = પાવક

ઓ + ઇ = આવિ

ઓ + ઉ = આવુ

નૌ + ઇક = નાવિક

ભૌ + ઇક = ભાવુક

2. વ્યંજન સંધિ

- જચારે વ્યંજન સાથે વ્યંજન કે સ્વરના જોડાણથી થતી સંધિને વ્યંજન સંધિ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

નિયમો

1) “સ” વ્યંજનને લગતા નિયમો

- “સ”ની પહેલા “અ” કે “આ” સિવાયના સ્વર આવે તો તેનો “ષ” થાય છે.

વિ + સમ = વિષમ

અભી + સેક = અભીષેક

સુ + સુપ્ત = સુષુપ્ત

પરિ + સદ = પરિષદ

નિ + સેધ = નિષેધ

પ્રતિ + સ્થા = પ્રતિષ્ઠા

યુધિ + સ્થિર = યુધિષ્ઠિર

- “સ” પહેલા “ઇ” કે “ઉ” આવે અને “સ” પછી “ક”, “ખ”, “પ”, “ફ” આવે તો “ષ” થાય.

નિસ્ + કામ = નિષામ

દુસ્ + પ્રાય = દુષ્પ્રાય

દુસ્ + કાળ = દુષ્કાળ

નિસ્ + ફળ = નિષફળ

- “સ” પછી “ત” કે “થ” આવે તો “સ્” થાય.

નિસ્ + તેજ = નિસ્તેજ

મનસ્ + તરંગા = મનસ્તરંગા

- “સ” પછી “ચ” કે “છ” આવે તો “શ” થાય છે.

દુસ् + ચિન્તા = દુશ્ચીનતા

નિસ् + ચલ = નિશ્ચિલ

નિસ् + ચિંતા = નિશ્ચિત

- “સ”ની આગળ “અ” અને પાછળ ઘોષ વ્યંજન હોય તો “ઓ” થાય છે.

મનસ् + હર = મનોહર

અધસ् + ગતિ = અધોગતિ

- “સ”ની પાછળ “સ”, “શ”, “છ” આવે તો “સ”ને સ્થાને વિસર્જન આવે છે.

નિસ् + શબ્દ = નિ:શબ્દ

નિસ् + સંતાન = નિ:સંતાન

નિસ् + શ્વાસ = નિ:શ્વાસ

નિસ् + સ્વાર્થ = નિ:સ્વાર્થ

- “સ”ની પહેલા “અ” હોય અને પછી અધોષ વ્યંજન આવે તો “સ”ને સ્થાને વિસર્ગ આવે છે.

પ્રાતસ् + કર्म = પ્રાતઃકર्म

અધસ् + પતન = અધ:પતન

પ્રાતસ् + કાળ = પ્રાતઃકાળ

અપવાદ:

પુરસ् + કાર = પુરસ્કાર

નમસ् + કાર = નમસ્કાર

તિરસ् + કાર = તિરસ્કાર

શ્રેયસ् + કાર = શ્રેયસ્કાર

2) “ર” વ્યંજનને લગતા નિયમો

- “ર” પછી “ત” કે “થ” આવે તો “સ” થાય છે.

અંતર + તત્વ = અંતસ્તત્ત્વ

અંતર + તાપ = અંતસ્તાપ

- “ર”ની આગાળ હસ્ત “ઈ”, “ઉ” હોય અને પાછળ “ક”, “ખ”, “પ”, “ફ” હોય તો “ષ” થાય છે.

ચતુર + યદી = ચતુષ્પદી

ચતુર + ફલક = ચતુષ્ફલક

ચતુર + કોણ = ચતુષ્કોણ

ચતુર + કલ = ચતુષ્કલ

- “ર” પાછળ “ચ” કે “છ” આવે તો “શ” થાય છે.

અંતર + ચક્ષુ = અંતશ્ચક્ષુ

પુનર + ચ = પુનશ્ચ

- “ર” પછી “શ”, “ષ” કે “સ” આવે તો વિસર્ગ થાય છે.

અંતર + શાંતિ = અંતઃશાંતિ

અંતર + શોક = અંતઃશોક

પુનર + સ્થાપક = પુનઃસ્થાપક

અંતર + સ્ત્રાવ = અંતઃસ્ત્રાવ

- “ર” પછી આવેલા “ન” નો “ણ” થાય છે.

પરિ + નામ = પરિણામ

નિર + નય = નિર્ણય

પર + ન = પર્ણ

કર + ન = કર્ણ

પ્ર + નામ = પ્રણામ

પ્ર + નય = પ્રણય

પ્ર + નેતા + પ્રણેતા

પુરા + ન = પુરાણ

3) અન્ય નિયમો

- પ્રથમ પદને અંતે આવેલા “મ” પછી કોઈ વ્યંજન આવે તો “મ” આગળના વર્ણ પર અનુસ્વર રૂપે આવે છે.

મમ् + ગાલ = મંગાલ

સમ् + ગામ = સંગામ

સમ् + દેશ = સંદેશ

સમ् + પૂર્ણ = સંપૂર્ણ

સમ् + યુક્ત = સંયુક્ત

સમ् + યોગ = સંયોગ

અલમ् + કાર = અલંકાર

સમ् + બોધન = સંબોધન

સમ् + સાર = સંસાર

- પ્રથમ પદને અંતે આવેલા “મ” અને “ન” પછી સ્વર આવે તો તે સ્વર તેમાં ભરી જાય છે.

સમ् + આહાર = સમાહાર

સમ् + ઝૂઝ = સમૃઝ

અન् + અભ્યાસ = અનઅભ્યાસ

અન् + ઉપયોગ = અનુપયોગ

- “ત” પછી “ચ” કે “છ” આવે તો “ત” નો “ચ” થાય છે.

ઉત् + ચાર = ઉચ્ચાર

ઉત् + ચાલન = ઉચ્ચાલન

ઉત् + છેદન = ઉચ્છેદન

ઉત् + ચ = ઉચ્ચ

- “ત” કે “દ” પછી “લ”, “જ”, “ડ” આવે તો “ત” કે “દ” નો “લ”, “જ”, “ડ” થાય છે.

ઉત् + લેખ = ઉલ્લેખ

ઉત્ + લાસ = ઉલ્લાસ

તત્ + લીન = તલ્લીન

પત્ + લવ = પલ્લવ

ઉત્ + જડ = ઉજ્જડ

જગત્ + જનની = જગજજનની

ઉદ્ + જવલ = ઉજ્જવલ

ઉત્ + ડયન = ઉદયન

ભગવત્ + ડમ્પું = ભગવાદુમ્પું

○ હસ્ત સ્વર પછી “છ” આવે તો “છુ” થાય છે.

સ્વ + છંદ = સ્વચ્છંદ

શિર + છેદ = શિરચ્છેદ

પરિ + છેદ = પરિચ્છેદ

પદ + છેદ = પદચ્છેદ

○ અધોષ વ્યંજન પછી સ્વર અથવા અનુનાસિક સિવાયનો ધોષ વ્યંજન આવે તો તે અધોષ વ્યંજનના સ્થાને તેના વર્ગનો ત્રીજો વ્યંજન મુકાય છે.

i. “ક”નો “ગ” થાય

દિક + અંત = દિગંત

દિક + ગાજ = દિગાજ

દિક + દર્શક = દિગર્શક

ii. “ટ”નો “ડ” થાય

ખટ + અંગ = ખડંગ

ખટ + થંત્ર = ખડથંત્ર

ખટ + રિપુ = ખડરિપુ

iii. “ત”નો “દ” થાય

સત્ + આચાર = સદાચાર

ઉત્ + વેગ = ઉવેગ

ઉત્ + ઘોગ = ઉઘોગ

ચિત્ + આનંદ = ચિદાનંદ

iv. “પ”, “ભ”નો “બ” થાય

અપ્ + ધિ = અબ્ધિ

અપ્ + જ = અબ્જ

લભ્ + ધ = લબ્ધ

અક્ષુભ્ + ધ અક્ષુબ્ધ

v. “છ” પછી અઘોષ વ્યંજન આવે તો “ટ” થાય છે.

ખખ્ + કોણ = ખટકોણ

ખખ્ + પદી = ખટપદી

ખખ્ + ઈ = ખટઈ

ખખ્ + કર્મ = ખટકર્મ

vi. “ચ” કે “જ” પછી “ન” આવે તો “ન”ની જગ્યાએ “ઝ” આવે છે.

અજ્ + ન = અજ્ઞ

થજ્ + ન = થજ્ઞ

સુજ્ + ન = સુજ્ઞ

vii. “ઝુ” કે “ખ” પછી “ન” આવે તો “ણ” થાય છે.

ઝુ + ન = ઝુણ

તૃ + ન = તૃણ

મૃ + નાલ = મૃણાલ

ધૃ + ના = ધૃણા

કૃખ્ + ન = કૃખ્ણ

ઉખ્ + ન = ઉખ્ણ

તૃખ્ + ન = તૃખ્ણ

viii. નીચેની સંપિમાં “ન”નો “ણ” થાય છે.

રામ + અયન = રામાયણ

ભુમ + અન = ભુમણ

શોષ + અન = શોષણ

નાર + અયન = નારાયણ

રમ + અન = રમણ

પ્ર + માન = પ્રમાણ

પ્ર + યાન = પ્રયાણ

ix. પદને અંતે આવેલા “ચ”, “જ”, “શ” નો “ક” થાય છે.

વાચ + પતિ = વાક્પતિ

વણિજ + પુત્ર = વણિકપુત્ર

વિશ + પાલ = વિક્પાલ

ભજ + તિ = ભક્તિ

મુક + તિ = મુક્તિ

x. “ખ”પછી “ત” આવે તો “ટ” થાય છે.

શિષ + ત = શિષ્ટ

કષ + ત = કષ્ટ

ખષ + તિ = ખષ્ટિ

વૃષ + તિ = વૃષ્ટિ

હૃષ + તિ = હૃષ્ટિ

ભૃષ + ત = ભૃષ્ટ

xi. “ખ” પછી “થ” આવે તો “ઠ” થાય છે.

પૃષ + થ = પૃષ્ઠ

કાષ + થ = કાષ્ઠ

અધિ + સ્થાતા = આધિસ્થાતા

અનુ + સ્થાન = અનુષ્ઠાન

3. વિસર્ગ સંધિ

- વિસર્ગ સાથે સ્વર કે વ્યંજન જોડાણથી જે સંધિ થાય તેને “વિસર્ગસંધિ” કહેવામાં આવે છે.

નિયમો

- વિસર્ગ પહેલા “અ” અને વિસર્ગ પછી ઘોષ વ્યંજન આવે તો વિસર્ગ “ઓ” થાય છે.

સર: + વર = સરોવર

મન: + રોગી = મનોરોગી

યશ: + દા = યશોદા

સર: + જ = સરોજ

શિર + વેદના = શિરોવેદના

મન: + વિજ્ઞાન = મનોવિજ્ઞાન

- વિસર્ગ પહેલા “અ” કે “આ” સિવાયનો સ્વર હોય અને વિસર્ગ પછી સ્વર કે ઘોષ વ્યંજન હોય તો વિસર્ગનો “ર” થાય છે.

નિ: + દય = નિર્દય

આયુ: + વેદ = આયુર્વેદ

નિ: + મળ = નિર્મળ

ધન્ય: + ધર = ધન્યર્ધર

નિ: + અર્થક = નિરશ્યક

નિ: + અપરાધ = નિરઅપરાધ

યજુ: + વેદ = યજુર્વેદ

- વિસર્ગની પહેલા “અ” કે “આ” સિવાયનો સ્વર હોય અને વિસર્ગ પછી “ર” આવે તો વિસર્ગનો લોપ થાય છે અને આગળનો સ્વર દીર્ઘ બને છે.

નિ: + રસ = નીરસ

નિ: + રોગી = નીરોગી

નિ: + રદ = નીરદ(વાદળ)

નિ: + રંગ = નીરંગ

નિ: + રવ = નીરવ

- વિસર્ગની પહેલા “અ”, “આ”, “ઇ” હોય અને વિસર્ગ પછી “ચ” કે “છ” આવે તો વિસર્ગનો “શ” થાય છે.

નિ: + ચિય = નિશ્ચિત

હરિ: + ચંદ = હરિશ્ચય

પ્રાય: + ચિત = પ્રાયશ્ચિત

તપ: + ચર્ચા = તપશ્ચર્ચા

પુન: + ચરણ = પુનશ્ચરણ

- વિસર્ગ પહેલા “અ”, “આ”, “ઇ”, “ઉ” હોય અને વિસર્ગ પછી “ક”, “ખ”, “ટ”, “ઢ”, “પ”, “ફ” હોય તો વિસર્ગનો “ષ” થાય છે.

ક = નિ: + કામ = નિજામ

નિ: + કારણ = નિજારણ

પુન: + કર = પુનજર

ખ = ધનુ: + ખંડ = ધનુષ્ઠંડ

ટ = ધનુ: + ટેકાર = ધનુષેકાર

ક: + ટ = કષે

દુ: + ટ = દુષે

ન: + ટ = નષે

ઢ = નિ: + ઢુર = નિજુર

નિ: + ઢા = નિજા

પ = નિ: + પાપ = નિષ્પાપ

નિ: + પક્ષ = નિષ્પક્ષ

ફ = નિ: + ફળ = નિષળ
ચતુ: + ફલક = ચતુષલક

- વિસર્ગ પહેલા “અ” કે “આ” સિવાયનો સ્વર હોય અને વિસર્ગ પછી “ત” કે “થ” હોય તો “સ” થાય.

વિ: + તૃત = વિસ્તૃત
દુ: + તાજ્ય = દુસ્તાજ્ય
વિ: + થાપિત = વિસ્થાપિત
પ્ર: + થાન = પ્રસ્થાન

- વિસર્ગ પહેલા “અ” કે “આ” હોય અને વિસર્ગ પછી “ક”, “ખ”, “પ”, “ફ” હોય તો વિસર્ગનો “સ” થાય.

પર: + પર = પરસ્પર
આશાઃ + પદ = આશાસ્પદ
બૃહ: + પતિ = બૃહસ્પતિ
ભા: + કર = ભાસ્કર
ધૃણા: + પદ = ધૃણાસ્પદ
તિર: કાર = તિરસ્કાર
પુર: + ફત = પુરસ્કૃત

- વિસર્ગ પછી “શ”, “ષ” કે “સ” આવે તો વિસર્ગ કાયમ રહે.

નિ: + શબ્દ = નિ:શબ્દ
નિ: + સંતાન = નિ:સંતાન
નિ: + સ્વાર્થ = નિ:સ્વાર્થ
નિ: + શેષ = નિ:શેષ
નિ: + સ્પૂહ = નિ:સ્પૂહ